

[Pia Christmas-Møller]

Venstres vegne give tilslutning til lovforslaget. Det har jo hele tiden været meningen, at det var personsagsudvalget under amtsrådet, der skulle have den besluttende myndighed i disse sager, og det kommer nu også til at fremgå af lovgivningen. Det er vi tilfredse med.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Selv om Socialistisk Folkeparti var stærkt imod denne lov, vil vi ikke hindre, at man retter op på en sjukefejl.

Kim Behnke (FP):

Da Fremskridtspartiets ekspert og ordfører, hr. Tom Behnke, ikke kan være til stede, skal jeg kort meddele, hvad vi mener om dette lovforslag: Vi kan støtte forslaget, for det er selvfølgelig med at få rettet op på den fejl.

Men når vi nu har sagen oppe igen, kunne det måske være meget rart, om vi benyttede lejligheden til at få efterprøvet, i hvilket omfang loven rent faktisk er kommet til at virke. Det var jo et forslag fra Fremskridtspartiet, der dannede grundlag for det senere lovforslag fra socialministeren. Vi vil da godt nu advisere ministeren om, at vi i udvalgsarbejdet vil have oplyst, i hvilket omfang loven er kommet til at virke, og hvad reaktionerne har været ude omkring i amtskommunerne.

Men som sagt har det selvfølgelig vores fulde støtte, at vi får rettet de fejl, der har indsneget sig i lovgivningen.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg har vist ikke yderligere at tilføje om dette lovforslag, som bare er rettelse af en fejl. Vi var i øvrigt ikke bag forslaget i sin tid.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg vil gerne sige tak for den velvillige indstilling, man har til at ville rette den fejl, som vi utilsigtet gjorde i det oprindelige lovforslag.

Jeg vil også gerne svare hr. Kim Behnke på, hvordan loven er kommet til at virke. Loven om tilbageholdelse blev jo vedtaget i foråret 1992 med ikrafttrædelse den 1. juli 1992, og der har således kun været mulighed for at anvende bestemmelsen om tilbageholdelse af stofmisbrugere i hen ved 3 1/2 måned.

Amtsrådsforeningen har for nylig oplyst over for ministeriet, at loven endnu ikke har været til endelig politisk drøftelse i alle amts-

råd, og derfor kan jeg ikke for nuværende komme med en endelig vurdering, men vi kan tage det op i det kommende udvalgsarbejde. Jeg ved, at Ribe Amt har truffet beslutning om at ville anvende regler om tilbageholdelse af stofmisbrugere.

Men ellers siger debatten jo noget om, at der er en chance for, at vi kan få en hurtig behandling af denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 21:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om social bistand. (Udskydelse af revisionsbestemmelsen til § 48 a).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(FremSAT 7/10 92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Karen Jespersen (S):

I 1990 vedtog Folketinget at give en godtgørelse til forældre, der passer deres alvorligt syge børn. Det var en nyskabelse i socialpolitikken, og bl.a. derfor blev det besluttet, at loven skulle op til revision i dette folketingsår.

Med dette lovforslag beder socialministeren om, at revisionen bliver udsat et år, og det kan Socialdemokratiet godt tilslutte sig. Vi mener nemlig, at ministeren i forslaget dokumenterer, at ordningen endnu ikke har været brugt i det omfang, man havde ventet, og at der derfor ikke er tilstrækkeligt grundlag for at vurdere, hvordan loven har fungeret, og for en revision.

[Karen Jespersen]

Til gengæld må jeg så spørge, om der har været tilstrækkelig information om ordningen. Er det, at den har været brugt så lidt, udtryk for, at kommunerne ikke ved nok? Er det udtryk for, at forældrene ikke ved nok? Hvad siger ministeren til det? Er der brug for at øge informationen, således at kommunerne ved, hvad det er for en ordning, de har med at gøre, så de kan give forældrene bedre besked?

Pia Christmas-Møller (KF):

Også dette forslag kan jeg give tilslutning til på vegne af både Det Konservative Folkeparti og Venstre.

Vi vil godt føje til, at dette måske kunne være anledning til, at Folketinget gav det en ekstra tanke, om det nu også er rigtigt, at vi så tit laver bestemmelser om meget hurtige revisioner i diverse lovgivningsarbejder. Vi er måske lidt for hurtige til at indsætte revisionsbestemmelser.

Men i al fald kan vi støtte lovforslaget.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg kan tilslutte mig fru Karen Jespersens ord om, at det er muligt, at budskabet om denne ordning burde sendes lidt mere præcist ud til både kommuner og befolkning.

Imidlertid kan jeg på SF's vegne sige, at vi selvfølgelig kan acceptere anmodningen fra socialministeren om at udsætte revisionen. Vi kan jo af bemærkningerne se, hvor forholdsvis lille et materiale der er arbejdet med, og derfor er der megen fornuft i at udskyde den et år.

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiets ekspert i revision af lovgivning, hr. Tom Behnke, kan ikke være til stede, og jeg trak også på dette her punkt det korteste stykke ventilgummi og blev derfor ordfører.

Det får jo én til at gøre sig nogle tanker om, om man skal gå ind og diskutere den lov, det drejer sig om, eller bare skal konstatere, at lovforslaget er endnu et godt argument for, at man ikke skal indsætte alle de mere eller mindre latterlige revisionsbestemmelser. Jeg er fuldstændig enig med den konservative ordfører, fru Pia Christmas-Møller. Det er unødvendigt.

Ethvert folketingsmedlem og enhver minister kan til enhver tid komme med forslag til

ændringer af en hvilken som helst lov. Derfor er det pjat, at vi indsætter alle disse revisionsbestemmelser, og når tidspunktet så oprinder, skal Folketinget bruge tid på at udsætte den pågældende revisionsbestemmelse. Jeg vil benytte min ordførertale til at opfordre til, at man holder op med at indsætte alle de revisionsbestemmelser, så vi kan undgå debatter af denne her art.

Bente Juncker (CD):

Jeg skal blot på CD's vegne sige, at vi selvfølgelig giver tilslutning til socialministerens forslag om, at revisionen bliver udskudt et år.

Lone Dybkjær (RV):

Også Det Radikale Venstre kan selvfølgelig give tilslutning til, at revisionsbestemmelsen på denne baggrund udskydes et år.

Til Fremskridtspartiets ordfører vil jeg blot sige, at der faktisk er en berettigelse for nogle af disse revisionsbestemmelser, fordi det automatisk tvinger en diskussion frem. Der er altid meget større drama om det, hvis andre begynder at revidere på en lov. Jeg synes, der er meget god mening i, at ministeren lejlighedsvis skal give en redegørelse for udviklingen på området, så vi på mere udramatisk vis kan diskutere tingene. Når det er et folketingsmedlem, der rejser spørgsmålet, bliver det straks med en anden indfaldsvinkel, end hvis en minister gør det. Derfor er der altså en vis begrundelse for det.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg vil gerne sige tak for den brede tilslutning, der er til, at vi kan udsætte revisionen af denne bestemmelse, for det er jo rigtigt, at vi her har et for lille erfaringsgrundlag til at kunne se, om vi skal justere nogle ting.

Fra fru Karen Jespersens side – og med tilslutning fra fru Hanne Thanning Jacobsen – blev der spurgt, om informationen både til forældrene og kommunerne har været i orden. Jeg mener, det har været i orden, men jeg synes da, det er noget, vi lige kan prøve at vende i udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 23:

Forslag til lov om psykologer m.v.

Af sundhedsministeren (Ester Larsen).

(Fremsat 7/10 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Grete Schødtts (S):

Med udgangspunkt i beslutningsforslag nr. B 41, vedtaget af et flertal i Folketinget den 28. april 1992, er dette lovforslag udarbejdet.

Retningslinjerne i beslutningsforslaget om autorisation af psykologer og oprettelse af et psykolognævn samt en titelbeskyttelse til akademisk uddannede psykologer med efterfølgende to års efteruddannelse i praktisk psykologarbejde er udgangspunktet; men når man gennemlæser lovforslaget, som er udarbejdet af sundhedsministeren, kan man blive helt i tvivl om, hvem der skal beskyttes, og hvem dette lovinitiativ er målrettet til. Jeg vil ikke undlade at gøre den bemærkning, at det bærer præg af, at regeringspartierne stadig er imod forslaget under henvisning til sundhedsministerens bemærkninger til lovforslaget.

Socialdemokratiet tog sammen med SF, CD og Det Radikale Venstre initiativ til at søge borgernes rettigheder tilgodeset med forslaget om autorisation af psykologer. Jeg vil dog ikke undlade at sige, at vi godt ved, at der i dag er mange former for alternative behandlere, og at vi derfor ikke med dette lovforslag sikrer borgerne imod udnyttelse ved tilbud om sygdomsforebyggende eller helbredende kvaksalveri. Men vi kan med lovforslaget bidrage til, at enhver med tvivl i sindet i søgning efter hjælp, som fremover henvender sig til en person med

titlen autoriseret psykolog, får behandling af en uddannet psykolog. En psykolog kan kun bruge titlen efter en godkendelse om autorisation i det ifølge lovforslaget nedsatte nævn.

Psykologhjælp er mere og mere brugt som behandling, og derfor mener Socialdemokratiet også, at det må være en pligt, at vi gennem lovgivning sikrer, at ingen kan kalde sig psykolog, før der er givet en autorisation af det nedsatte psykolognævn, at ingen kan få autorisation uden at have gennemgået en uddannelse som psykolog og arbejdet som sådan i mindst 2 år, og at vi gennem lovgivning sikrer kontrol med psykologers arbejde og virksomhed, uanset om der er søgt og givet autorisation.

Jeg vil godt stille sundhedsministeren et spørgsmål: Hvad er ministerens hensigt med ordlyden i § 3, stk. 1, med hensyn til begrundelser for fratagelse af autorisation: »... en legemlig mangel, der gør den pågældende uegnet til udøvelse af hvervet«? Hvad mener ministeren med det? Det er ikke nævnt noget sted i forslaget.

Til slut vil jeg sige, at vi i Socialdemokratiet agter at stille en del ændringsforslag til det af sundhedsministeren fremsatte lovforslag, hvor vi vil søge en mere præcis formulering af rettigheder og pligter.

Med disse ord kan jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget til videre behandling.

Karen Højte Jensen (KF):

Det er således, som det også har været nævnt, at den konservative gruppe ikke i sin tid gav støtte til det beslutningsforslag, som ligger til grund for dette lovforslag. Baggrunden var, at vi gerne ville afvente resultaterne af den ingangværende forsøgsordning på området.

Autorisationsordninger på andre sundhedsmæssige områder er etableret for at sikre og beskytte borgerne. Jeg må sige, at her ser det lidt ud, som om det drejer sig om at sikre personalegrupper.

Må jeg så sige, at vi er overraskede og stærkt bekymrede over, at der skal nedsættes et psykolognævn til at meddele autorisation. Det er en helt ny konstruktion, der afviger fra autorisation på andre sundhedsfaglige områder, hvor autorisation i dag meddeles af Sundhedsstyrelsen. Jeg mener, det er sagligt korrekt, at også autorisation af psykologer sker i Sund-